

Làm được điều tôi yêu và yêu điều tôi làm

Các bạn thân mến,

Từ cuối năm 2019 đến nay, dịch bệnh Covid-19 cùng chiến tranh giữa Nga và Ukraine từ đầu năm 2022 đã và đang gây ra những xáo trộn mọi mặt trong cộng đồng xã hội và luôn cả nguồn máy chính trị, kinh tế, môi trường sống ...khắp mọi nơi trên thế giới.

Đối với những người đã nghỉ hưu, ngoài vấn đề sức khỏe cần phải miên mật giữ gìn thì tương đối chúng tôi không cảm thấy bị áp lực về cơm áo gạo tiền, học hành của con cái ...như các bạn trẻ nữa....Ý thức được như vậy, tuy vẫn có chút lo lắng cho tương lai nhưng tôi thấy nhẹ nhàng và thông dong...trong sinh hoạt hằng ngày và đôi lúc thấy mình có thêm thời gian để trở về nhìn sâu và nuôi dưỡng thân tâm nhiều hơn.

Các bạn thân mến, tôi đã chiêm nghiệm ra rằng: „Hưu nhưng không nghỉ“, đó là thực tế của nhiều người cao tuổi hôm nay. Với họ, ngoài việc chăm sóc, giữ gìn sức khỏe, sống điều độ cân bằng theo thể tạng tuổi tác, thực hiện được những điều hằng mơ ước lúc còn son trẻ.... mà còn có thể giúp ích được gì đó cho gia đình, con cháu, cho bạn bè, xã hội, cộng đồng...mới chính là niềm vui đích thực của tuổi xế chiều.

Đọc chuyện xưa, khi từ giã chốn „quan trường“ hay „gác kiếm“, người về hưu thường tìm đến với ruộng vườn, vui thú điền viên, vui với tri âm tri kỷ bên chén trà trong sương sớm hay đêm khuya, bên những thú chơi tao nhã như bình thơ, thả thơ, chơi cờ...hoặc tràn đầy niềm vui an nhàn trong việc trồng bông, cây cảnh, nuôi chim...và bây giờ, xã hội càng bung ra, càng có nhiều vấn đề nên cũng rất nhiều người tuy cao tuổi nhưng vẫn tiếp tục tham gia các hoạt động lợi ích cho tập thể. An sinh xã hội đã vững, nên tiền bạc không là vấn đề mà quan trọng hơn là muốn thấy mình còn có ích lợi cho cộng đồng xã hội. Và thật sự, nhiều người đã đóng góp ít nhiều cho những hoạt động xã hội, họ tình nguyện đến góp sức ở các trung tâm từ thiện, người có sở thích và kiến thức khoa học vẫn âm thầm nguyên cứu, tiếp tục đóng góp những khám phá, công trình có giá trị...Những bậc trí giả cao tuổi luôn là kho tàng quý giá về kiến thức, về kinh nghiệm sống mọi mặt cho những người trẻ.

Các bạn thân mến, viết đến đây, tôi chợt nhớ đến câu nói của ai đó :“Hãy làm điều bạn yêu và yêu điều bạn làm“ Câu nói này không những dành riêng cho những người cao tuổi như chúng tôi, mà nó có giá trị tốt cho tất cả mọi người không giới hạn tuổi tác. Riêng tôi, tôi rất yêu thích câu nói này, nó là một động lực không nhỏ giúp tôi tin

tưởng vào những gì mình đang làm hơn, ít ra là làm hết lòng với những gì mình làm trong hiện tại. Nhất là làm cho mọi người có được nụ cười...

Tôi cũng có những người bạn cùng lứa, đôi khi tâm sự, họ thấy hối tiếc vì khi trẻ không đủ dũng cảm theo đuổi những ước mơ hằng ấp ủ...đề rồi giờ đây, mộng lớn không thành, phải chấp nhận một cuộc sống không mấy như ý trong suốt khoảng đời còn lại.

Thiết nghĩ, gộp nhặt những kinh nghiệm của thành công, thất bại trong những năm tháng son trẻ để làm hành trang cho hôm nay và ngày mai, chấp nhận mà không tiếc nuối là thái độ đúng đắn nhẹ nhàng bước tiếp. Tôi nhận ra: con đường đến với đam mê và sống hết mình với nó không hề dễ dàng như mình tưởng tượng. Có đam mê, có yêu thích một việc gì đó, tức là mình đã có một hướng đi, một con đường. Đừng vội lo lắng, nên tùy duyên đưa đến, nên kiên trì, sáng tạo để tiếp tục từng bước thực hiện những việc mà mình yêu thích. Trên hành trình này, sức khỏe đóng vai trò rất quan trọng, làm trong khả năng và hoàn cảnh cho phép của mình để thân tâm luôn được cân bằng là điều nên ghi nhớ, đi chậm lại khi gặp chướng ngại, có một câu nói rất hay: “Tôi là một người đi chậm, nhưng không bao giờ đi lùi” (A. Braham Lincoln). Niềm vui và hạnh phúc sẽ là món quà ngay đó.

Tôi đã bắt đầu với những sinh hoạt khiến tôi có niềm vui, thanh thản, tôi vẫn còn thấy trong tôi những ước mơ lớn, suy tư lớn, tin tưởng vào bản thân, đến và hòa mình với những người luôn hỗ trợ, khích lệ và tin tưởng mình. Nương vào chánh pháp, tôi tập cho tôi cái thói quen không bận tâm và tôn trọng luôn cả những ai từ chối hay không thích tôi. Tôi cũng tập cho tôi biết chấp nhận thất bại để học hỏi từ những sai lầm của mình. Tôi học cảm ơn hoàn cảnh, môi trường, bè bạn, gia đình đã tạo điều kiện tốt để tôi thực hiện được những việc tôi yêu thích và tôi thật sự yêu thích những gì đã thực hiện được bấy lâu nay.

Chữ HUU trong chữ Hán gồm có bộ „nhân“ và bộ „mộc“; Đó không phải là sự ngẫu nhiên. Có lẽ, người xưa muốn diễn tả sâu sắc rằng: khi tuổi đã cao, người về hưu cần một nơi vững chắc để tựa nương, để được che chở và xa hơn nữa, với sự tiến triển của xã hội thì các thế hệ trẻ phải nuôi dưỡng cho cây đuốc tựa kia ngày càng sum xuê, tỏa bóng mát cho đời.

Hiên trúc, cuối tháng 7.2022

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

